

स्थण्डिलं

क्रियासारोऽपि ।

“कुण्डमेवंविधं न स्यात् स्थण्डिलं वा समा-
चयेत् ॥”

शारदातिलकोऽपि ।

‘नित्यं नैमित्तिकं काम्यं स्थण्डिले वा समाचरेत्
इत्थमात्रं तु तत् कुर्यात् चतुरस्रं समन्ततः ॥’

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ * ॥

अपि च । गोभिलः । अनुगुप्ता अप चादृत्य
प्रागुदकपूजनं देवं समं वा परिसमूह उप-
लिप्य मध्यतः प्राचीं रेखामुल्लिख्य उदीचीं च
संज्ञतां पश्चात्मध्ये प्राचींस्तिस्र उल्लिख्याभ्यु-
चयेत् लक्षणाहदेशा सर्वत्रेति । अनुगुप्ता
चाच्छादिताः । पतितदिभिरेष्टा इति यावत् ॥
प्राङ्नीचादिफलमाह गृह्यासंग्रहः गोभिल-
पुत्रः ।“प्राङ्नीचं ब्रह्मवर्षस्यमुदङ्नीचं यशोत्तमम् ।
पित्रं दक्षिणतो नीचं प्रतिष्ठालभकं समम् ॥”यशोत्तममित्यत्र सान्ता अप्यदन्ता इत्युक्तेर-
दन्तोऽपि यशश्चः गयाशिरः इतिवत् । परि-
समूह सर्वतः कुशैः पांशादिकमपसार्य उत्त-
रस्यां दिशि सार्द्धस्तोपरि क्षिपेत् । परि-
समूह वितस्त्रितये उत्तरत उत्करं करोतीति
हरिश्चन्द्रोक्तवचनात् । तत उपलेपनम् ॥ * ॥
तत्र कारणमाह गृह्यासंग्रहः ।“इन्द्रेण वज्राभिहतः पुरा हवो महासुरः ।
मेदसा तस्य संक्षिप्तातदयमुपलेपयेत् ॥” इति ।
मध्यतः स्थण्डिलाभ्यन्तरे दक्षिणांशे न तु
मध्यांशे उदगतैकविंशत्यङ्गुलरेखानुरोधात् ।
अन्यथा ॥“कुशैः संमार्जयेद्भूमिं शृङ्गामादौ शचिस्ततः ।
इत्थमात्रं चतुरस्रं गोमयेनोपलेपयेत् ॥”
इति भारद्वाजीयहस्तप्रमाणस्थण्डिले तदनुप-
पत्तेः । प्राचीं प्राग्गताम् । उदीचीं च संज्ञतां
पश्चादिति । प्राग्गतायाः पश्चिमे भागे संलग्ना-
मुदगग्राम् । मध्ये उदगतायाः प्राचीः प्राग्-
ग्रास्तिष्ठो रेखा उल्लिख्याभ्युचयेदिति । रेखाभ्य
उद्धृत्यस्तिकोहरणपूर्वकमभ्युचयेत् । उल्लिख्य
उद्धृत्याभ्युचयेदिति कात्यायनसूत्रात् ॥ * ॥
उत्करप्रक्षेपदेशमाह गृह्यासंग्रहः ।“उत्करं गृह्य रेखाभ्योऽरन्निमात्रे निधापयेत् ।
हारमेतत् पदार्थानां प्रागुदीक्षां दिशि स्मृतम्
इति ॥परिसमूहनादिपरिवेकान्तं कर्म लक्ष्मणसंज्ञकं
तस्य लक्षणस्यावृत्त प्रक्रिया सर्वत्र यत्र यवाग्नि-
प्रणयनं तत्र बोध्या ॥ * ॥ रेखाप्रमाणमाह
हृन्दोगपरिशिष्टे कात्यायनः ।“दक्षिणे प्राग्गतायास्तु प्रमाणं द्वादशाङ्गुलम्
तन्मूललग्ना योदीची तस्या एवं नवोत्तरम् ॥
उदगतायाः संलग्नाः शिषाः प्रादेशमात्रिकाः ।
सप्तसमाङ्गुलास्त्यक्ता कुशेनैव समुल्लिखेत् ॥”
नवोत्तरं नवाधिकं द्वादशाङ्गुलमेकविंशत्यङ्गुल-
मित्यर्थः । शिषाः उत्तरेण योरवशिष्टास्तिष्ठः ।

स्थपतिः

कुशेन इति सर्वत्राभिसम्बध्यते । एवकारेण
शाखान्तरोक्तस्य व्यावृत्तिः ॥ * ॥ रेखाणां
देवता वर्णांवाह स्मृतिः ।“प्राग्गता पार्थिवी ज्ञेया चाम्नेयी चापुद-
गता ।प्राजापत्या तथा चेन्द्री सौमी च प्राकृता
स्मृता ॥पार्थिवी पीतवर्णा स्यादाम्नेयी लोहिता भवेत्
प्राजापत्या भवेत् लक्ष्णा नीला चेन्द्री प्रकी-
र्त्तिता ॥श्वेतवर्णेन सौमी स्यात् रेखाणां वर्षलक्षणां ॥
अग्निस्थापनपर्यन्तं सव्यहस्तप्रादेशस्य विधान
माह । गृह्यासंग्रहः ।“सव्यं भूमौ प्रतिष्ठाप्य प्रोज्जिहेद्दक्षिणेन तु ।
तावन्नोत्थापयेत् पाणिं यावदग्निं निधापयेत् ॥”मानकर्त्तारमाह हृन्दोगपरिशिष्टे कात्यायनः ।
“मानक्रियायामुक्तायामनुक्ते मानकर्त्तरि ।
मानकद्वयजमानः स्यादुपामेष निश्चयः ॥”अङ्गुष्ठाङ्गुलिमानमाह स एव ।
“अङ्गुष्ठाङ्गुलिमानस्तु यत्र यत्रोपदिश्यते ।
तत्र तत्र वृक्षस्यैव श्रमिभिर्मनुयात् सदा ॥”यजमानासन्निधौ होमे तु साधारणाङ्गुलि-
मानम् । यथा कपिलपञ्चरात्रम् ।
“अष्टभिस्तोभेज्यैरष्टं मध्यमं सप्तभिर्वयैः ।
कन्यसं षड्भिरष्टिष्टमङ्गुलं मुनिसत्तमैः ॥”तैः प्रक्रम्यमाणयवैः । कन्यसं कनिष्ठम् । मानस्तु
पार्श्वेन । षड् यवाः पादसंमिताः । इति कात्य-
यनवचनात् । इति संस्कारतत्त्वम् ॥
स्थण्डिलमायी, [न] पुं. (स्थण्डिले शिंते इति ।
श्री + “व्रते ।” ३ । २ । ८० । इति इनिः ।)
यो व्रतवशात् स्थण्डिले शिंते सः । तत्पर्यायः ।
स्थण्डिलः २ । इत्यमरः । २ । ७ । ४४ ॥ स्थण्डि-
लेयः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ (वाचस्पति-
ऽपि वक्तं । यथा, भट्टिः । ३ । ४९ ।“वाच्यमानं स्थण्डिलमायिनश्च
युयुक्षमाणानिग्रं मुमुक्षुन् ।
अध्यापयन्तं विनयात् प्रणमः
यद्वा भरद्वाजमुनिं सशिष्यम् ॥”)
स्थण्डिलसितकं, स्त्री, (स्थण्डिले सिकता यत्र ।)
वेदिः । इति हारावली ॥स्थण्डिलेयः, पुं, (स्थण्डिले शिंते इति । श्री
+ अच् । अनुकसमासः ।) स्थण्डिलमायी ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (वाचस्पति-
केचित् ॥ यथा, भागवते । ४ । २३ । ६ ।
“भाकष्टमग्नः शिशिरे उदके स्थण्डिलेयः ॥”)
स्थपतिः, पुं, (तिष्ठत्यध्वनिः । स्था + कः । स्थः
स्थानम् । तं पतौति । पा + बाहुलकात् पतिः
इत्युच्चादिहस्तौ उज्ज्वलः । ४ । ५ । ८१) गोप्यतोऽप्य-
ज्वा । हृह्यस्ति सवननामकयागकर्त्ता । काब-
भेदः । राज इति भाषा । इत्यमरः । १ । १ । ६० ॥
काबः शिल्पौ तद्दे यद् इति श्रुतिः । स्थपतिः
काबभेदो मुख्यतवेति स्वामी । हृह्यस्ति याग-

स्थलक

याजिनि कुक्षुकिनि च । इति भरतः ॥ * ॥ तस्य
लक्षणं यथा,—“वास्तुविद्याविधानज्ञो लघुहस्तो जितन्मः ।
दौर्धर्दशी च शूरश्च स्थपतिः परिकीर्त्तितः ॥”
इति मात्स्ये । २ । ५ । ३८ ॥काबुकी । इति मेदिनी ॥ कुबेरः । इत्यजय-
पालः ॥ अधीशः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा,
रामायणे । २ । ५२ । ५ ।“स तु रामस्य वचनं निशम्य प्रतिपद्य च ।
स्थपतिस्तर्षमाह्वय सचिवानिदमब्रवीत् ॥”)
स्थपतिः, त्रि, (तिष्ठन्ति स्वधर्मं इति स्थाः सन्त-
स्तेषां पतिः ।) सत्तमः । इति मेदिनी ॥स्थपुटः, त्रि, त्रिधमस शारजीवी । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ विषमोन्नतम् । इति हेमचन्द्रः ॥स्थल, जस्थाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्वा० पर०
अक०-सेट् ।) ज, स्थालः स्थलः । तिस्थाल-
यिषति । अयं नास्तीति केचित् । इति दुर्गा-
दासः ॥स्थलं, स्त्री, स्त्री, (स्थलं + अच् ।) जलगुण्या-
क्षत्रिमभूभागः । तत्पर्यायः । स्थली २ । इत्य-
मरः । २ । १ । ५ । स्थल्यते स्त्रीयतेऽत्र स्थलं
स्थलज स्थाने भूत् । एवं स्थली नारी सखी
इत्यादिना अक्षत्रिमत्वे ईपि स्थली निपात्यते
क्षत्रिमत्वे तु भावेव स्थला । क्षत्रिमाक्षत्रिम-
सामान्ये तु स्थलं प्रयुज्यते । इति हारावली । स्थल-
शब्दः स्त्रीनपुंसकलिङ्गः । इति भरतः ॥ (यथा,
मनुः । ७ । १८२ ।“स्थलनाम्नेः समे युध्येदनुपे नौहिपेक्षया ।
हचगुल्माहते चापैरसिचक्रायुधैः स्थले ॥”
यथा च तैत्तिरीयसंहितायाम् । १ । ६ । १० । ५ ।
“यज्ञो यजमानाय वर्षति स्थलयोदकं परि-
गृह्णन्ति ॥”)स्थलं, स्त्री, (स्थल + अच् ।) जलगुण्याक्षत्रिमा
क्षत्रिमभूभागः । इत्यमरटीकायां भरतः । २ ।
१ । ५ । (स्थानमात्रम् । यथा, रघुः । ५ । ५२ ।उवाच वाग्मी दमनप्रभाभिः
संवर्द्धितोरःस्थलतारहारः ॥”)वक्ष्येत् । यथा,—
“पटवासः पटमयं दूषं वक्ष्येत् स्थलम् ॥”
इति त्रिकाण्डशेषः ॥स्थलकन्दः, पुं, (स्थलजातकन्दः ।) अध्यात्म
कन्दः । इति रत्नमाला ॥ वनधोल इति
भाषा ॥स्थलकमलं, स्त्री, (स्थलस्थ कमलम् ।) स्थल-
पद्मम् । (यथा, गीतगोविन्दे । १० । ७ ।“स्थलकमलगन्धनं मम हृदयरक्षणं
जनितरतिरङ्गपरभागम् ॥”)तत्पर्यायः । पद्मचारिणौ २ अतिचरा ३
व्यथा ४ पद्मा ५ चारटौ ६ । अथ गुणाः ।
अनुयातवम् । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । कषायत्वम् ।
कफघातमुद्रकञ्जम् । अमूल्यसकासविषापह-
त्वम् । इति भावप्रकाशः ॥